

România
Ministerul Culturii

Ordin Nr. ....3013..... din....14.05.....2023

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) – (5) și art. 14 alin. (1) din Legea nr.182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

Având în vedere prevederile Cap. III din Normele de clasare a bunurilor culturale mobile, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 886/2008;

Înănd seama de Hotărârea de Clasare nr. 808//27.04.2023 a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor;

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

Ministrul Culturii emite următorul:

O R D I N

Art.1 Se clasează în patrimoniul cultural național mobil, 41 bunuri culturale mobile de importanță tehnică 3 în categoria juridică Tezaur și 38 în categoria juridică Fond, aflate în patrimoniul Muzeului Național al Marinei Române, prevăzute în Anexa care face parte integrantă din prezentul Ordin.

Art. 2 Direcția Patrimoniu Cultural va lua toate măsurile necesare pentru aducerea la cunoștință a prevederilor prezentului Ordin Muzeului Național al Marinei Române, în vederea punerii în aplicare.

Lucian ROMAȘCANU

Nr. exemplare 1/_3

Anexa la O.M.C. 3013 din 14.05.2023.

Fișă standard

41 bunuri culturale mobile de importanță tehnică, clasate aflate în patrimoniul Muzeului Național al Marinei Române

I. 3 bunuri în categoria juridică Tezaur

Nr. crt.	Denumirea bunului cultural	Nr. inventar	Autor(i), atelier, școală, atribuire (după caz)	Titlul sau tema (dacă este cazul)	Material, tehnică, dimensiuni (eventual dimensiunile suportului și alți parametri de identificare-după caz)	Datare, anul fabricației (după caz)	Observații (documentare de referință, antecedente, stare de conservare, cantitate, date speciale – prezența semnatarilor, inscripționărilor, mărcilor s.a.)
1	Bun tehnici	510	necunoscut	Bombardă din sec. XV-XVI (culverină)	Fier Lungime: 140 cm, calibră: 8,5 până la 7 cm	Secoul al XV-lea	Conservare foarte bună. Este printre primele arme de foc de calibră mare (artillerie) navale descoperite în spațiul românesc. Este posibil ca piesa să provină de la flota genoveză care a sprijinit pe cruciați în campania de la Nicopole (1396). Piesă unicat.
2	Bun tehnici	798	necunoscut	Caronadă 24 livre	Otel și fontă, lungimea țevii = 1300 mm, calibră 24 punzi, diametru la gura țevii 170 mm, diametrul la baza țevii = 340 mm, bătaia maximă = 340 m	Prima jumătate a secolului al XIX-lea	Conservare foarte bună. Caronada reprezintă un tun scurt, cu țeava lisă, cu afet, folosită pe nave de comerț, dar și pe unele nave de război, în general în perioada 1780-1830. Este foarte posibil ca piesa de la Muzeul Național al Marinei să fi provenit de pe o navă străină (rusă, britanică sau otomană) din timpul Războiului Crimeei. Piesă unicat.
3	Bun tehnici	1081	* „Sautter-Harle”	Mină navală „Sautter Harle”	diametru: 0,75 m -încarcătură explozivă: 60 kg;	1916	Conservare foarte bună. Mina „Sautter Harle”, model „H3”, de fabricație franceză, a fost utilizat de Marina Militară a României în Primul Război Mondial. Frecvența foarte rară.

II. 38 bunuri în categoria juridică Fond

Nr. crt.	Denumirea bunului cultural	Nr. inventar	Autor(i), atelier, școală, atribuire (după caz)	Titlul sau tema (dacă este cazul)	Material, tehnică, dimensiuni (eventual dimensiunile suportului și alți parametri de identificare-după caz)	Datare, anul fabricației (după caz)	Observații (documentare de referință, antecedente, stare de conservare, cantitate, date speciale – prezența semnatarilor, inscripționărilor, mărcilor s.a.)
1	Bun tehnici	110	necunoscut	Tun A.A. și naval 130 mm KS 30 demilitarizat	Oțel greutate: 28 t; lungimea țevii: 8,2 m	1950	Conservare foarte bună. A fost în dotare în cadrul divizioanelor de artillerie de coastă după anul 1965, până la retragerea lor din serviciu la începutul anilor '90. Frecvență foarte rară.
2	Bun tehnici	776	„Rheinmetall”	Tun AA și naval 20 mm Rheinmetall Flak 38 sistem „Gustloff”	Oțel lungimea țevii = 1300mm (65 calibre), calibră = 20mm, ghinturi = 8, bătaia maximă = 4900m, cadență = 120 lov/min	1938	Conservare foarte bună. A fost în dotarea navelor germane și românești în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. În cazul Marinei Române, tunul a fost instalat pe canonierele tip „Friponne”, iar piesa respectivă provine, cel mai probabil, de pe „Lt. Cdr. Stihă Eugen”. Ele au fost întărite în ceea ce privește armamentul antiaerian în anul 1942. În perioada celui de Al Doilea Război Mondial, ele au fost dotate cu tunuri AA de 20 mm germane. Frecvență foarte rară.
3	Bun tehnici	777	„Skoda”	Tun naval Skoda 47 mm L44 cu afet naval	Oțel lungimea țevii = 2068 mm, înălțime = 800 mm; calibră = 47mm, greutate = 80 kg.	1907	Conservare foarte bună. A fost în dotarea vedetelor fluviale md. 1907 și a monitoarelor construite în același an („I. C. Brătianu”, „Lascăr Catargiu”, „Mihail Kogălniceanu”, și „Ioan Lahovary”). Frecvență foarte rară.
4	Bun tehnici	779	„Skoda”	Tun Skoda cu turelă, cal. 120 mm	Oțel; Lungimea țevii: 6 m, calibră 120 mm; înălțime 225 cm; lățime 220 cm	1937	Conservare foarte bună. Tunurile Skoda – Bofors au fost comandate în 1937 și montate înainte de cel de Al Doilea Război Mondial pe monitoarele tip „Brătianu”. Același tip de tun era în dotarea distrugătoarelor tip „R”. Au fost folosite în timpul războiului (1941-1945). Frecvență foarte rară.
5	Bun tehnici	780	„Krupp”	Tun A.A. calibră 88 mm S.K.C.	Oțel lungimea țevii = 3985 mm (45 calibre), calibră = 88mm,	1935	Conservare foarte bună. A făcut parte din dotarea submarinului „Marsuinul”. Nava a fost cea de-a treia navă achiziționată de Marina

					ghinturi = 32, bătaia maximă = 11950, cadență = 15 lov/min		Română, fiind construită în Șantierul Naval de la Galați, după un plan german. „Marsuinul” a intrat în dotare spre finalul războiului. Era un submarin minier de 508/630 tone, armat cu șase tuburi lanstorpile, calibră 533 mm, alături de tunul SKC de 88 mm. Pentru întărirea apărării antiaeriene mai avea și un tun de 20 mm. Submarinul a participat la apărarea antiaeriană pe 28 septembrie 1943, împotriva atacurilor sovietice, fiind andocat la dana 14 a Gării Maritime. „Marsuinul” a participat la singura sa crucieră în mai 1944, supraveghind portul Batumi. Frecvență foarte rară.
6	Bun tehnic	781	„Bofors”	Tun AA 102mm L=35 Bofors cu afet naval	Oțel lungime țeavă: 357 cm; lungime furcă: 103 cm; lungime culată: 63 cm; înălțime afet: 158 cm	1928	Conservare foarte bună. A făcut parte din comanda de artillerie făcută firmei „Bofors” la sfârșitul deceniului al treilea al secolului al XX-lea. Tunul a fost în dotarea submarinului „Delfinului”. Frecvență foarte rară.
7	Bun tehnic	782	„Rheinmetall”	Tun AA și naval 20 cm Flak 38 Rheinmetall	Oțel lungimea țevii = 1300 mm (65 calibre), calibră = 20mm, ghituri = 8, bătaia maximă = 4900m, cadență = 120 lov/min	1939	Conservare foarte bună. A fost în dotarea torpiloarelor „Năluca”, „Zborul” și „Zmeul”, a navei auxiliare „Aurora”, remorcherului „Vârtosul”, monitoarelor ex-austro-ungare și canoniere (au funcționat din 1939 și până în 1945). Frecvență foarte rară.
8	Bun tehnic	783	„Mauser”, „Rheinmetall”	Tun AA și naval cvadruplu C38 Flakvierling	Oțel lungime țevi = 2252 (102,3 calibre), calibră = 20mm, bătaie maximă = 4800m, cadență = 1920 lov/min; greutate totală (cu scut) = 2 t; greutate proiectil = 0.120 kg.	1943	Conservare foarte bună. A fost în dotarea distrugătoarelor „M”. Piesa provine de la distrugătorul „Mărășești”. Modelul a echipat și o bună parte a navelor germane din portul Constanța. Un exemplu al eficienței tirului antiaerian a avut loc pe 28 septembrie 1943, când portul a fost atacat aerian. Servanții un tun cvadruplu de pe o navă „M.F.P.” germană au ripostat și au respins atacul. Instalarea tunurilor de 20 mm pe distrugătoare a făcut parte din efortul de sporire a capacitatei antiaeriene a navelor românești, în condițiile superiorității aeriene sovietice din ultima parte a războiului. După 1944 piesa a fost demontată de sovietici când au preluat navele și au fost depozitate. Este foarte probabilă utilizarea tunului la bateriile de coastă după război. Modelul a fost fabricat atât de firma „Mauser”, cât și de „Rheinmetall”. În România ele sunt înregistrate ca tunuri „Gustloff”, un alt producător al pieselor. „Gustloff Werke” a fost

							fondată în perioada nazistă a istoriei Germaniei, în zona Weimar. Ca multe alte concerne industriale, în timpul războiului a utilizat munca forțată a deținuților din lagărele de concentrare. Frecvență foarte rară.
9	Bun tehnic	784	„Hispano-Suiza”	Tun naval și A.A. Hispano Suiza cal. 20 mm	Oțel Înălțime: 135 cm; lungime: 252 cm; lățime: 110 cm; greutate: 200kg; calibră: 20 mm.	1943	Conservare foarte bună. A fost în dotarea vedetelor torpiloare „Power”. Navele au fost construite în Olanda și au fost capturate de Germania nazistă, în 1940. Vedetele, șase la număr, au fost cedate României și operaționalizate în 1943: „Vedenia”, „Vântul”, „Vijelia”, „Viforul”, „Vârtejul” și „Vulcanul”. Ele au fost integrate Forței Navale Maritime, care participa la operațiile de dragaj, anti-submarin și escortă în Marea Neagră. Pe lângă cele două tuburi lans-torpile, de 533 mm, vedetele erau înarmate și cu două tunuri automate AA Hispano Suiza, de 20 mm, poziționate în două cupole de Plexiglas cu armătură de aluminiu. Tunurile au fost folosite în misiuni importante antiaeriene, precum respingerea unui raid aerian pe 3 mai 1943, când s-a reușit doborârea unui avion sovietic. Cea mai mare și, totodată, cea mai dificilă acțiune a avut loc în august 1944, când Constanța a fost atacată puternică de aviația sovietică. Frecvență foarte rară.
10	Bun tehnic	786	„Rheinmetall”	Tun AA și naval Flak 36 37 mm „Rheinmetall”	Oțel lungimea țevii = 2112mm (57 calibră), calibră = 37mm, għinturi = 20, bătaia maximă = 6583m, cadență = 150-180 lov/min.	1939	Conservare foarte bună. A fost în dotarea navelor germane și românești în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. În cazul Marinei Române, tunul a fost montat pe distrugătoarele tip „M” și „R” și, de asemenea, pe monitoarele fluviale, pe canonierele tip „Stihii” și pe puitorul de mine „Amiral Murgescu”. Frecvență foarte rară.
11	Bun tehnic	787	„Ansaldo/Armstrong”	Tun Ansaldo/Armstrong cu afet naval, calibră 76	Oțel; 510 kg; afetul 2.6 tone; lungimea țevii: 3 m; înălțime 1.5 m.	1917	Conservare foarte bună. Au făcut parte din dotarea distrugătoarelor tip „M” („Mărășești” și „Mărăști”). În 1926 o parte din tunuri au fost debarcate și folosite la bateria de coastă de la „Tataia”, pentru apărare antiaeriană. Frecvență foarte rară.
12	Bun tehnic	788	„Obukov”	Tun 75 mm „Obukov”, cu afet naval	Oțel lungimea țevii = 3750 mm, (50 calibră), calibră = 75 mm,	1914	Conservare foarte bună. Piesa a fost în dotarea crucișătoarelor auxiliare românești închiriate Rusiei în timpul Primului Război

					ghinturi = 30, bătaie maximă = 7869 m, cadență = 12-15 lov.min		Mondial. Tunul, având la bază un model francez, „Canet”, a fost montat pe crucișătoarele românești care transportau marfă pentru Aliați, între 1916 și 1918. Nava „Dacia” a primit, la rândul ei, 2 piese de 75 de mm, la începutul celui de Al Doilea Război Mondial. Demontate de pe crucișătoare, tunurile de 75 de mm au fost preluate de Apărarea Fixă Maritimă și au fost folosite în bateriile de coastă, mai exact la Bateria „Tudor”, fostă „Tataia”. Alte două piese au fost montate pe navele auxiliare „Aurora” și „Durostor” în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Frecvență foarte rară.
13	Bun tehnic	789	„JSC Zelenodolsk”	Tun naval sovietic L52 90K	Otel lungimea țevii = 4435 mm, înălțime = 2220 mm, calibră = 85 mm, ghituri = 28, cadență = 15-18 lov/min, bătaie maximă = 15 565 m; greutate totală 10 t.	1942	Conservare foarte bună. A făcut parte din dotarea vânătoarelor de submarine V61-63. Navele erau model sovietic, nume de cod NATO „Krondstadt”, proiect „122-bis” Ele au intrat în serviciul românesc în anul 1956. După 1990 vânătoarele de submarine au primit nume ale unor ofițeri importanți din istoria Marinei: „Comandor Alexandru Cătuneanu”, „Comandor Eugeniu Botez”, „Constantin Costăchescu”. Frecvență foarte rară.
14	Bun tehnic	790	„Skoda”	Tun 70 mm Skoda, cu afet naval	Otel lungimea țevii = 1980 mm; calibră: 70 mm; greutate afet: 410 kg; greutate tun: 244 kg; greutate proiectil: 4 kg.	1920	Conservare foarte bună. A fost în dotarea torpiloarelor ex-austro-ungare tip „Năluca”. Torpiloarele „Viforul”, „Vărtejul”, „Vijelia”, „Fulgerul”, „Sborul”, „Smeul” și „Năluca” au fost alocate României în urma Tratatului de Pace de la Versailles. Ele au intrat în dotare în 1921. În primii ani interbelici navele au fost folosite pentru pregătirea personalului torpilor la mare, armându-se anual 2-4 unități. În 1927 au fost tăiate trei nave – „Viforul”, „Vărtejul”, „Vijelia” („Fulgerul” a naufragiat la sosirea în țară și nu a mai fost recuperată), rămânând doar trei unități în serviciu. Ele au participat la luptele din cel de Al Doilea Război Mondial, mai ales în misiuni de convoiere. Piese retrasă de pe torpiloarele casate au fost folosite pentru armarea bateriei de la Farul Roșu, care s-a numit „Rareș” în timpul războiului. Bateria avea în dotare patru tunuri „Skoda” de 66 mm. Frecvență foarte rară.
15	Bun tehnic	791	„Hotchkiss”	Tun naval „Hotchkiss”,	Otel lungimea țevii – 740 mm (20	1885	Conservare foarte bună. Piesa a fost în dotarea canonierelor clasa „Oltul”:

				37 mm	de calibre); culata – 10 cm; înălțime afet: 115 cm; lungimea ghinturilor – 606 mm; cadență – 32 lov./min.; nr.ghinturi – 12; greutatea proiectilului: 0.5 kg.		„Bistrița”, „Oltul”, „Siretul”, construite în anul 1888 la sănțierul britanic „Thames Iron Works”. Navele au făcut parte din cel de-al doilea program de dotare al Flotilei Române. Două canoniere au fost plasate în subordinea Divizinui Echipajelor Flotilei, iar „Siretul” a trecut la Inspectoratul Navigației și Porturilor. Ele au jucat un rol important atât în instrucția marinilor militari din Divizia de Dunăre, cât și pentru reprezentarea peste hotare a țării, vizitând porturi sârbe și bulgare. În Primul Război Mondial canonierele au participat la principalele acțiuni de luptă ale Flotei de Operațiuni. În timpul acțiunii de eliberare a localității Topalu, din 28 octombrie 1916, marinarii debarcați de pe „Bistrița”, au fost sprijiniți cu foc de artilerie de pe nave. O altă acțiune de luptă importantă a avut loc pe 13/14 ianuarie 1917, cu ocazia misiunii de escortă a navelor de transport românești în Delta Dunării, canonierele „Oltul” și „Siretul” au asigurat protecția unui convoi de șlepuri remorcate prin foc de artilerie. Frecvență foarte rară.
16	Bun tehnic	792	Fabrica „Bolșevic” nr. 232, ex-„Obukov”	Tun B 13, calibră 130 mm, md. 1936	Oțel lungimea țevii = 6450mm, înălțime = 2500mm, lățime = 2850mm	1936	Conservare foarte bună. A fost în dotarea unor distrugătoare sovietice din perioada celui de Al Doilea Război Mondial. După război, România a achiziționat tunuri „B-13” pentru bateriile de coastă de la 2 Mai, Agigea, Constanța Nord (Uzina Electrică) și Midia (Capu Clisargic). Frecvență foarte rară.
17	Bun tehnic	793	„Hotchkiss”	Tun Revolver „Hotchkiss” 37 mm cu 5 țevi	Oțel lungimea țevii = 740 mm (20 calibre), calibră = 37mm, ghinturi = 12, cadență = 60 lov/min	1888	Conservare foarte bună. Piesa a fost în dotarea navei școală „Mircea”. În serviciul navei școală, tunurile au fost utilizate pentru instrucția elevilor și pentru loviturile de salut marinăresc. Același model a fost în dotarea crucișatorului „Elisabeta”. Torpiloarele tip „Sborul” aveau și ele câte două tunuri-revolver. Frecvență foarte rară.
18	Bun tehnic	794	„Hotchkiss”	Tun Revolver „Hotchkiss” 37 mm cu 5 țevi	Oțel lungimea țevii = 740 mm (20 calibre), calibră = 37 mm, ghinturi = 12, cadență = 60 lov/min	1888	Conservare foarte bună. Piesa a fost în dotarea navei școală „Mircea”. În serviciul navei școală, tunurile au fost utilizate pentru instrucția elevilor și pentru loviturile de salut marinăresc. Același model a fost în dotarea crucișatorului „Elisabeta”. Torpiloarele tip „Sborul”

							aveau și ele câte două tunuri-revolver. Frecvență foarte rară.
19	Bun tehnici	795	„Bofors”	Tun AA Bofors 40/60 mm	Oțel 2250 mm (56,25 calibre), calibrul 40mm, bătaie maximă = 10 060m, cadență = 120 lov/min	1940	Conservare foarte bună. A fost în dotarea bateriilor antiaeriene plutitoare în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Tunurile „Bofors” au fost importate din Germania în 1940, din loturile captureate de aceasta din Polonia. În Marina Română, ele au fost folosite în cadrul Secției Bateriei Plutitoare nr. 3, care a purtat și numele de „Rândunica”. Frecvență foarte rară.
20	Bun tehnici	999	„Krupp”	Tun naval și A.A. 8.8 cm Flak 18	Oțel lungimea țevii = 4930 mm (56 calibre), calibrul = 88 mm, bătaie maximă = 15 180 m, cadență = 12-15 lov/min	1943	Conservare foarte bună. Tunul „Krupp”, la origine piesă anteriaeriană, a fost adaptat în timpul celui de Al Doilea Război Mondial ca tun antitanc. Varianta navalizată a fost introdusă după 1943 în Marina Română, fiind folosită pe distrugătoarele „R”, cel mai probabil pe o platformă înălțată în dreptul primului coș. De asemenea, cele trei canoniere clasa „Stihii” au primit câte un tun de 88 de mm, între noiembrie 1942 și noiembrie 1943. Frecvență foarte rară.
21	Bun tehnici	1000	necunoscut	Tun A.A. și naval binat 25 mm 2M3	Oțel lungimea țevii = 1300 mm, calibrul 24 punzi, diametru la gura țevii 170 mm, diametrul la baza țevii = 340 mm, bătaia maximă = 340 m	1954	Conservare foarte bună. Tunul a fost conceput între 1945-1947 și a fost acceptat în serviciu în 1953 sub denumirea „110-PM”. A făcut parte din dotarea vedetelor fluviale tip „V.D.” 241-246. Ele au fost construite la Oltenița, modelul fiind sovietic. Navele au format primul divizion de dragaj fluvial, Divizionul 519 Dragoare Fuviale. Cu toate că modelul de navă, sovietic la origine, era din timpul celui de Al Doilea Război Mondial, în Marina Română au rămas în serviciu până în anii '70. Frecvență foarte rară.
22	Bun tehnici	1034	necunoscut	Aruncător grenade A.S. Tip Carlomenon cu aer	Oțel h=886 m/m, L=550 m/m elevație maximă - 45 grade, diametrul țevii - 43.2 cm	1934	Introdus, cel mai probabil, în anul 1942 în dotarea distrugătoarelor tip „R” și „M”. Foloseau bombe antisubmarin tip „Pignone”. Era destinat angajării luptei contra submarinelor și a fost utilizat în mai multe acțiuni împotriva submarinelor sovietice în perioada 1942-1944.
23	Bun tehnici	1040	necunoscut	Corp mină tip „C” cu ancoră	Tablă de oțel lungimea minei: 78 cm; -lungimea ancorei: 54 cm	1939	Conservare foarte bună. Mina tip „C”, model german „Sprengboje” model C, a fost utilizată de Marina Germană pentru protejarea barajelor de mine din Marea Neagră.

							Frecvență foarte rară.
24	Bun tehnic	1041	necunoscut	Corp mină tip „C” cu ancoră	Tablă de oțel lungimea minei: 78 cm; -lungimea ancorei: 54 cm	1939	Conservare foarte bună. Mina tip „C”, model german „Sprengboje” model C, a fost utilizată de Marina Germană pentru protejarea barajelor de mine din Marea Neagră. Frecvență foarte rară.
25	Bun tehnic	1044	necunoscut	Corp mină U.M.B.	Tablă de oțel Diametrul: 84 cm Greutatea ancorei 660 kg, Lungime ansamblu: 1,12 m, Lățime: 1,17 m, înălțime: 1,4 m.	1936	Conservare foarte bună. Mina de contact „U.M.B.” a fost utilizată atât de Marina Germană, cât și de cea a României, în Marea Neagră în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Frecvență foarte rară.
26	Bun tehnic	1046	„Vickers”	Corp mină „Vickers”	Tablă de oțel -greutatea încărcăturii de explozie: 200 kg trolit; încărcătura de amorsaj: 1.5 kg tetril și trolit; -imersiunea la care se poate regla: 1-60 m; -lungimea parâmei de ancorare: 180 m; -adâncimea maximă a fundului pe care se poate ancora: 180 m + imersiunea; -adâncimea minimă a fundului pe care se poate ancora: 10-12 m; -intervalul minim de siguranță: 35 m; -timpul de activare: 15-20 m; -flotabilitatea pozitivă a corpului minei: 200 kg; -greutatea ansamblului mină-ancoră: 905 ± 15 kg; -greutatea corpului minei (cu accesorii): 425 ± 10 kg; -greutatea ancorei (completă): 480 ± 5 kg;	1935	Conservare foarte bună. Mina „Wickers” este o mină de contact, ancorată, cu sondă automată, cu aprindere electromagnetică. Cu aceste mine Marina Militară Română a executat majoritatea barajelor de mine împotriva navelor de suprafață și baraje de adâncime împotriva submarinelor, din timpul celui de Al Doilea Război Mondial în Marea Neagră. Frecvență foarte rară.
27	Bun tehnic	1073	necunoscut	Mină magneto-acustică lansată aerian	Tablă de oțel lungime: 1,6 m; diametru: 66 cm; greutate încărcătură	1940	Conservare foarte bună. Mina magneto-acustică „BM 1000”, de fabricație germană, a fost printre primele încercări de lansare a

				B.M. 1000	explozivă: 680 kg; greutate totală: 870 kg.; rază de acțiune eficace: 35 m.		minelor din aer, în anul 1940. A fost utilizată pe teritoriul României cu precădere după 1944, atunci când aviația germană a minat apele Dunării. Frecvența: unicat.
28	Bun tehnici	1074	„Vickers”	Corp mină „Vickers” cu ancoră	<p>Tablă de oțel</p> <ul style="list-style-type: none"> -greutatea încărcăturii de explozie: 200 kg trolit; încărcătura de amorsaj: 1.5 kg tetril și trolit; -imersiunea la care se poate regla: 1-60 m; -lungimea parămei de ancorare: 180 m; -adâncimea maximă a fundului pe care se poate ancora: 180 m + imersiunea; -adâncimea minimă a fundului pe care se poate ancora: 10-12 m; -intervalul minim de siguranță: 35 m; -timpul de activare: 15-20 m; -flotabilitatea pozitivă a corpului minei: 200 kg; -greutatea ansamblului mină-ancoră: 905 ± 15 kg; -greutatea corpului minei (cu accesorii): 425 ± 10 kg; -greutatea ancorei (completă): 480 ± 5 kg; 	1935	<p>Conservare foarte bună.</p> <p>Mina „Wickers” este o mină de contact, ancorată, cu sondă automată, cu aprindere electromagnetică. Cu aceste mine Marina Militară Română a executat majoritatea barajelor de mine împotriva navelor de suprafață și baraje de adâncime împotriva submarinelor, din timpul celui de Al Doilea Război Mondial în Marea Neagră.</p> <p>Frecvență foarte rară.</p>
29	Bun tehnici	1076	necunoscut	Corp mină fluvială „Z-32 Rudman” cu ancoră	<p>Tablă de oțel</p> <ul style="list-style-type: none"> -încărcătură 25 kg trolit; -fund maxim: 12 metri; -lungimea parămei de ancorare: 40 m; -flotabilitatea: 2 kg -lungime: 1,8 m 	1935	<p>Conservare foarte bună.</p> <p>Mina tip „Z-32 Rudman”, de fabricație cehoslovacă, au fost utilizate atât în timpul invaziei Iugoslaviei de către Germania nazistă, cât și de Marina Română pe Dunăre în perioada 1941-1945.</p> <p>Frecvență foarte rară.</p>
30	Bun tehnici	1080	necunoscut	Corp mină „Y.A.M.”	<p>Tablă de oțel</p> <ul style="list-style-type: none"> -diametru: 533 mm; -lungime: 680 mm; -înălțime: 980 mm; -lățime: 580 mm; 	1943	<p>Conservare foarte bună.</p> <p>Mina „Y.A.M.”, de fabricație sovietică, a fost utilizată în cel de Al Doilea Război Mondial. După terminarea conflictului acest model a fost în dotarea Marinei Militare a României.</p>

					-greutate totală: 175 kg		Frecvență foarte rară.
31	Bun tehnic	1082	necunoscut	Mină navală „U.M.A.”	Tablă de oțel -lungime: 160 cm; -lățime: 87 cm; -diametru: 81 cm	1936	Conservare foarte bună. Mina de contact „U.M.A.” a fost utilizată atât de Marina Germană, cât și de cea a României, în Marea Neagră în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Frecvență foarte rară.
32	Bun tehnic	1110	necunoscut	Corp mină tip „C” cu ancoră	Tablă de oțel -lungimea minei: 78 cm; -lungimea ancorei: 54 cm	1939	Conservare foarte bună. Mina tip „C”, model german „Sprengboje” model C, a fost utilizată de Marina Germană pentru protejarea barajelor de mine din Marea Neagră. Frecvență foarte rară.
33	Bun tehnic	1133	necunoscut	Mină fluvială R-1	Tablă de oțel Diametru: 505 mm; Lungime: 1360 mm; Înălțime: 710 mm; Lățime: 595 mm; Greutate totală: 250-300 kg; Greutate încărcătură explozivă: 40 kg (Trotil).	1935	Conservare foarte bună. Mină fluvială dezvoltată la mijlocul anilor '30 de către Osteshbyuro (U.R.S.S.). A înlocuit modele mai vechi de mine fluviale sovietice, precum Mina „Pește” (Rybka). A fost folosită în cel de Al Doilea Război Mondial. Unele stocuri au fost capturate de Armata Română în 1941 la fluviu. Frecvență: unicat.
34	Bun tehnic	1136	necunoscut	Mină navală model M1908	Tablă de oțel -greutatea încărcăturii de explozie: 110 kg. Trotil; greutatea încărcăturii de amorsaj: 120 gr. Trotil; -imersiune contra navelor de suprafață: 1.2-6.1 m., reglabilă din 0.3 m în 0.3 m; -lungimea parâmei de ancorare: 110 m; -adâcimea maximă a fundului pe care se poate ancora: 110 m; -adâcimea minimă a fundului pe care se poate ancora: 12 m; -intervalul minim de siguranță: 35 m; -viteză maximă de lansare: 13 Nd; -temp de activare: 15-20 min; -greutatea corpului minei: 274 kg; -greutatea ansamblului mină-	1908	Conservare foarte bună. Mina rusească model 1908 a fost utilizată de Marina Rusă în Primul Război Mondial. Exemplarul din patrimoniul MNMR a făcut parte, probabil, din stocurile rusești captureate după 1917. Frecvență: unicat.

					ancoră: 592 kg ± 10 kg; -greutatea ancorei: 318 kg; -dimensiuni: lungime 1.280 m; lățime: 0.9 m; înălțime: 1.120 m.		
35	Bun tehnic	1137	necunoscut	Mină Marină cu Antenă AGSB	Tablă de oțel Diametru 878 mm, Lungime 2,16 m, înălțime 1,2 m, lățime 93 cm	1945	Conservare foarte bună. Mină model sovietic, adoptată în perioada postbelică de către Marina Militară a României. Este o variantă îmbunătățită a minei tip A.G., în care antenele de cupru sunt înlocuite cu oțel galvanizat și se introduce un nou aparat de declanșare, tip „BLOC”. Frecvență rară.
36	Bun tehnic	1138	necunoscut	Mină Mecanică cu Hidrofon tip Krab	Tablă de oțel Dmm=1,40 m, Dm=1,05, lg=1,65 m, I=1,05 m.	1942-1943	Conservare foarte bună. Adaptare a minei AG (MMCA în serviciul Marinei Române), cu un aparat hidrofon cu două canale acustice, tip Krab. Frecvență: unicat.
37	Bun tehnic	ASA 2	S.C. Tohan S.A. Zărnești	Grenadă reactivă GR-2500 (B.R. 2500)	Tablă de oțel Lungime totală: 1,35 m; greutate 84 kg; greutate încărcătură explozivă: 25,8 kg	1955	Conservare foarte bună. Grenada este bazată pe modelul sovietic RSL-25, lansat de aruncătorul model RBU-2500. A fost în dotarea mai multor tipuri de nave ale Marinei României. Frecvență: foarte rară.
38	Bun tehnic	ASA 5		Mină Anti-Desant M.A.D. 1	Tablă de oțel -imersiunea minei: 0,6-2,4 m; -masă încărcătură: 301 kg; -lungimea ansamblului: 700 mm; -lățime: 734 mm; -înălțime: 1160 mm	1950	Conservare foarte bună. Mină de fabricație românească, destinată luptei împotriva navelor de desant inamice, în raioane de litoral. Frecvență unicat.

MINISTERUL CULTURII

Nr. 808/27.04.2023

COMISIA NAȚIONALĂ A MUZEELOR ȘI COLECȚIILOR

HOTĂRÂRE DE CLASARE

În ședința din data 27.04.2023, în urma analizării Rapoartelor de expertiză și a documentației specifice, Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor a hotărât clasarea în patrimoniul cultural național mobil a 41 bunuri cultural de importanță tehnică 3 în categoria juridică Tezaur și 38 în categoria juridică Fond, aflate în patrimoniul Muzeului Național al Marinei Române.

Dr. Ernest Oberländer-Târnoveanu

PREȘEDINTE COMISIA NAȚIONALĂ A
MUZEELOR ȘI COLECȚIILOR